

Článek - ročník 2007

Letos poprvé uspořádala o prázdninách římskokatolická farnost ve Vlkoši tábor s denním pobytem s cílem seznámit děti s historií naší vesnice i záměrem pomoci zaměstnaným rodičům postarat se týden o jejich děti. V pondělí 9. 7. 2007 se pomalu trousily děti na farní dvůr v očekávání, co tábor přinese. V 8:00 hodin, kdy vše mělo začít, už tady bylo všech 26 přihlášených dětí. Každý den byl věnovaný jednomu světcovi, s jehož vlastnostmi, případně ctnostmi se měly děti seznámit. V pondělí jsme začínali sv. Benediktem, patronem Evropy, a jeho heslem "Modli se a pracuj". Po úvodní modlitbě a písni už následovala práce. Děti si měly možnost vyrobit měšec na "zlatáky", které se pak snažily celý týden sbírat. Pak si "nasavovaly" trička a popsaly je jménem a příslušností do skupiny, do které se rozdělily. Poté následoval chutný oběd a spousta her, i když se nemohly uskutečnit na hřišti, neboť začalo intenzivně pršet. Na závěr jen svačina a honem domů. To nám ten den ale rychle utekl! Úterý, věnované sv. Františkovi, bylo ve znamení poznávání a ochrany přírody. Některé děti si začaly vyrábět tučňáky s použitím PET lahví. Pak následovala hra na šipkovanou, při které děti pozorovaly faunu a flóru v okolí naší vesnice a přitom plnily zajímavé úkoly. Zakončení hry bylo u místního mlýna, kde na nás čekal p. Zdeněk Kužela, který nám objasnil činnost čističky odpadních vod. Po prohlídce, která se dětem líbila, už jen rychle na faru, kde na všechny hladovce čekal voňavý oběd. Po nezbytné službě v kuchyni už zase hurá do přírody, tentokrát k Macháčkům, neboť p. Roman Macháček si pro všechny připravil poutavé vyprávění i s ukázkami obyvatel rybníka (ukázka různých druhů žab, včetně stádia pulce), různých rostlin a dalších zvířat. Následovala hra "šipkovaná", která byla zakončena v Olšičkách. Po návratu už na děti čekal tajemný mnich, kterého jsme měli vysvobodit a najít jeho ukrytý poklad. Děti dostaly spoustu někdy i záluďných otázek, se kterými se ale všechny skupinky dobře vyrovnaly. Po odpolední svačince už jen malá pozornost pro všechny a odchod domů. Středa proběhla po vzoru sv. Zdislavy ve znamení ošetřování zraněných a první pomoci. Paní Mgr. Svatava Stojanová nás společně se dvěma studenty SZŠ seznámila s obsahem lékárničky. Vyprávění bylo doplněno teoretickými i praktickými ukázkami poskytování první pomoci. Po výborném obědě se jednotlivé skupinky rozešly po vesnici navštívit některé nemocné, kterým slovem i skutky chtěli pomoci snášet útrapy nemoci a stáří. U mnohých bylo možné spatřit i slzy dojetí. Následovalo zjevení mnicha s jeho všetečnými dotazy, vyhodnocení dne, malá odměna, svačinka a opět rozchod domů. Ve čtvrtek jsme společně s dětmi cvičili po vzoru sv. Ignáce sebeovládání. Děti si vyzkoušely, jak je těžké orientovat se, něco vyrobit, příp. poznat se zavázanýma očima. Všechny nadchlo soutěžní dopoledne se střelbou ze vzduchovky, hrou kuželek, elektronických šipek a kuliček. Při hře všem vyhládlo, a tak už na nás čekal oběd. Po obědě rychle úklid a hurá do Olšiček, kde probíhala hra na schovku s čísly. Škoda jen, že čas běží tak rychle a že už bylo zase nutné pamatovat na návrat. Pak jen opět zjevení mnicha, svačinka, hodnocení dne a rozchod domů. Na pátek bylo připraveno kromě hledání pokladu (části mapy, kde by se mohl nacházet, dostávaly skupinky při správném zodpovězení mnichových otázek) zejména bližší seznámení s tím, co nás obklopuje. Tento den byl věnován sv. Prokopovi, patronovi naší vesnice. Děti byly seznámeny s historií vlkošského chrámu i s tím, co se zde nachází. K tomu patřila i prohlídka kostelní věže s vyhlídkou na okolí. Některé děti si mohly ve volné chvíli dokončit svoje výrobky, zejména tučňáky, kteří ještě nebyly dokončeni. Po obědě nás pan Rostislav Vávra provedl místním mlýnem, seznámil s jeho historií a rozpomínal se na časy, kdy ještě byl mlýn v provozu. Většina z nás ani netušila, kolem jakého skvostu téměř denně chodí. A pak už následovala cesta za pokladem. Po cestě musela každá skupinka splnit úkoly vodníka, divoženek, loupežníků, ostrostřelce i kukuřáků, za které dostala důležitá hesla k nalezení pokladu. Nejdříve našly děti tři láhve s upřesněním úkrytu pokladu a po usilovném hledání se

našlo i místo, kde byl poklad schován. Teď ho jen vykopat. Že to nebylo lehké, dosvědčí všichni aktéři i někteří přihlížející, kteří také pomohli. Pak jen donést těžkou truhlu na faru a najít klíč k otevření. Vše se podařilo a tak se při večerním táboráku, u kterého děti předvedly rodičům i ostatním zúčastněným nacvičené scénky, rozdávaly dobroty i ostatní součásti pokladu. Poté si všichni pochutnali na opečených špekáčcích, děti si pohrály a už se vydávaly na stezku odvahy. Té bylo opravdu třeba, ale všichni, děti i dospělí, se šťastně vrátili. Večer jsme završili ohňostrojem a ti, kteří mohli a chtěli, přespali ve stanech na farním dvoře. Ještě dlouho do noci zněly z mnoha stanů hlásky dětí, které se dělily o zážitky, kterých bylo za celý týden určitě dost. V sobotu ráno zbývalo už jen uklidit, sbalit si věci, posnídat a rozloučit se s přáním, aby se z pokusu stala tradice. Na závěr ještě poděkování panu děkanovi, otci Slawomírovi, bratru Mariuszovi, všem vedoucím a jejich pomocníkům, obci Vlkoš a klubu seniorů za podporu, paní L. Tománkové, která se starala o naše hladové krky, panu R. Vávrovi, p. Kuželovi, p. R. Macháčkovi, paní Mgr. Sv. Stojanové i všem ostatním, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli ke zdaru celé akce.

Valerie Procházková, VLKOŠSKÝ ZPRAVODAJ, říjen 2007, číslo 2, str. 9